

- Β'. Διὰ τί μετὰ τὴν κτίσιν τελευταῖος ὁ ἄνθρωπος. 132.
- Γ'. Ὅτι τιμιωτέρα πάσης τῆς φαινομένης κτίσεως ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. 133.
- Δ'. Ὅτι διὰ πάντων ἐπισημαίνει τὴν ἀρχικὴν ἐξουσίαν ἢ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευῇ. 136.
- Ε'. Ὅτι ὁμοίωμα τῆς Θείας Βασιλείας ὁ ἄνθρωπος. 137.
- ΣΤ'. Ἐξέτασις τῆς τοῦ νοῦ πρὸς τὴν φύσιν συγγενείας, ἐν ᾗ καὶ ἐκ παρόδου τὸ τῶν Ἀνομοίων διελέγχεται δόγμα. 137.
- Ζ'. Διὰ τί γυμνὸς τῶν ἐκ φύσεως ὀπλῶν τε καὶ προκαλυμμάτων ὁ ἄνθρωπος. 140.
- Η'. Διὰ τί ὀρθιὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸ σχῆμα, καὶ ὅτι διὰ τὸν λόγον αἱ χεῖρες ἐν ᾗ τις καὶ περὶ διαφορᾶς ψυχῶν φιλοσοφία. 144.
- Θ'. Ὅτι ὀργανικὸν κατεσκευάσθη τοῦ ἀνθρώπου τὸ σχῆμα πρὸς τὴν τοῦ λόγου χρείαν. 149.
- Ι'. Ὅτι διὰ τῶν αἰσθήσεων ὁ νοῦς ἐνεργεῖ. 153.
- ΙΑ'. Ὅτι ἀθεώρητος ἡ τοῦ ἀνθρώπου φύσις. 153.
- ΙΒ'. Ἐξέτασις, ἐν τίνι τὸ ἡγεμονικὸν νομιστέον, ἐν ᾗ καὶ περὶ δακρύων καὶ περὶ γέλωτος φυσιολογία, καὶ θεώρημά τι φυσικὸν περὶ τῆς κατὰ τὴν ὕλην, καὶ τὴν φύσιν, καὶ τὸν νοῦν κοινωνίας. 156.
- ΙΓ'. Περὶ ὕπνου, καὶ χάσματος, καὶ ὄνείρων αἰτιολογία. 165.
- ΙΔ'. Ὅτι οὐκ ἐν μέρει τοῦ σώματος ὁ νοῦς. Ἐν ᾗ καὶ διάκρισις τῶν τε σωματικῶν καὶ ψυχικῶν κινήματων. 173.
- ΙΕ'. Ὅτι κυρίως ψυχὴ, ἢ λογικὴ καὶ ἔστι καὶ λέγεται· αἱ δ' ἄλλαι ὁμωνύμως κατονομάζονται. Ἐν ᾗ καὶ τὸ, διὰ παντὸς τοῦ σώματος διήκειν τὴν τοῦ νοῦ δύναμιν, καταλλήλως ἐκάστου μέρους προσαπτομένην. 176.
- ΙΣ'. Θεωρία τοῦ θεοῦ ῥητοῦ εἰπόντος «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἡμετέραν». Ἐν ᾗ ἐξετάζεται, τίς ὁ τῆς εἰκόνης λόγος, καὶ εἰ ὁμοιοῦται τῷ μακαρίῳ τε καὶ ἀπαθεῖ τὸ ἐμπαθές καὶ ἐπίκνηρον, καὶ πῶς ἐν τῇ εἰκόνι τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ, ἐν τῷ πρωτοτύπῳ τούτων οὐκ ὄντων. 177.
- ΙΖ'. Τί χρὴ λέγειν πρὸς τοὺς ἐπαποροῦντας, εἰ μετὰ τὴν ἁμαρτίαν ἢ παιδοποιῶν, πῶς ἂν ἐγένοντο αἱ ψυχαί, εἰ ἀναμάρτητοι διέμεναν οἱ ἐξ ἀρχῆς ἄνθρωποι. 188.
- ΙΗ'. Ὅτι τὰ ἄλογα ἐν ἡμῖν πάθη ἐκ τῆς πρὸς τὴν ἄλογον φύσιν συγγενείας τὰς ἀφορμὰς ἔχει. 192.
- ΙΘ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας, πάλιν ἐν βρώσει καὶ ἐν πόσει εἶναι τῶν ἐλπιζομένων ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν διὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ παραδείσῳ γεγράφθαι διὰ τούτων τὸν ἄνθρωπον ζῆν. 196.
- Κ'. Τίς ἡ ἐν τῷ Παραδείσῳ ζωὴ, καὶ τί τὸ ἀπηγορευμένον ξύλον. 197.
- ΚΑ'. Ὅτι ἡ ἀνάστασις οὐ τοσοῦτον ἐκ τοῦ κινήματος τοῦ γραφικοῦ ὅσον ἐξ αὐτῆς τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων ἀκολούθως ἐλπίζεται. 201.
- ΚΒ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας εἰ καλὸν τι καὶ ἀγαθὸν ἡ ἀνάστασις, τί οὐχὶ ἤδη γέγονεν, ἀλλὰ χρόνων τισὶ περιόδοις ἐλπίζεται. 204.
- ΚΓ'. Ὅτι ὁ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως ὁμολογῶν, ἀναγκαίως καὶ περὶ τοῦ τέλους συνθήσεται. 209.
- ΚΔ'. Ἀντίρρῃσις πρὸς τοὺς λέγοντας, συναΐδιον εἶναι τῷ Θεῷ τὴν ὕλην. 212.
- ΚΕ'. Πῶς ἂν τις καὶ τῶν ἐξωθεν προσαχθεῖη πιστεῦσαι τῇ Γραφῇ περὶ τῆς ἀναστάσεως διδασκούσῃ. 213.
- ΚΣΤ'. Ὅτι οὐκ ἔξω τοῦ εἰκότος ἡ ἀνάστασις. 224.
- ΚΖ'. Ὅτι δυνατόν ἐστιν, εἰς τὰ τοῦ παντὸς στοιχεῖα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀναλυθέντος, πάλιν ἐκ τοῦ κοινοῦ ἐκάστῳ τὸ ἴδιον ἀποσωθῆναι. 225.
- ΚΗ'. Πρὸς τοὺς λέγοντας προὔφεστάναι τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων, ἢ τὸ ἐμπαλιν πρὸ τῶν ψυχῶν διαπεπλάσθαι τὰ σώματα. Ἐν ᾗ τις καὶ ἀνατροπὴ τῆς κατὰ τὰς μετεψυχώσεις μυθοποιίας. 229.
- ΚΘ'. Κατασκευὴ τοῦ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ψυχὴν τε καὶ σώματι τὴν αἰτίαν τῆς ὑπάρξεως εἶναι. 233.
- Λ'. Θεωρία τις ἱατρικωτέρα περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ἐλίγων. 240.
- Λόγος Α'. εἰς τὰ τῆς Γραφῆς ῥήματα· «Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ ὁμοίωσιν». 257.
- Λόγος Β'. περὶ τῶν αὐτῶν τῆς Θείας Γραφῆς ῥημάτων. 277.
- Περὶ τοῦ βίου Μωϋσέως, ἢ περὶ τῆς κατ' ἀρετὴν τελειότητος. 297.